

Wat zegt Paulus in Romeinen 6:5-11?

Onze eenheid met Jezus is diepgaand en wordt afgebeeld door het dopen. Dopen gebeurde en gebeurt in/met water. Het geeft aan dat het leven wat je tot nu toe leidde afgelegd wordt (af of weggespoeld) en dat je een nieuw leven begint. Daarom wordt bij Johannes de Doper gesproken over 'doop van bekering' (Marcus 1:4; Lucas 3:3; Hand 13:24, 19:4). Water is een reinigingsmiddel. Het oude, vieze leven (de zondige manier van leven) werd symbolisch weggewassen en een ander, schoon, nieuw, heilig leven voor God begint. Bij onderdompeling gaat de dopeling onder water en komt daarna weer boven. Niet alleen de gedachte aan wassen, maar ook aan begraven (verdrinken, doden, wegdoen) van het oude leven is hier vrij voor de hand liggend: onder water gaan // verdrinken // sterven // begraven worden in een watergraf. Ook gedachten aan opstaan uit dood en graf komen daarna haast als vanzelf boven als iemand weer uit het water omhoog komt en verder leeft. Deze vanzelfsprekende associaties gebruikt Paulus hier. Maar het water is uiteraard slechts water. Waar het om gaat heeft Paulus al eerder gezegd: we zijn 'in Christus Jezus gedoopt' (6:3); 'met Hem begraven om, zoals Jezus uit de dood is opgewekt, met Hem (= net als Hij en aan Hem verbonden) een nieuw leven te leiden' (6:4), want we 'delen ook in zijn opstanding' (6:5). De mentaliteit van Jezus (zijn liefde en trouw) in ons heeft in Jezus al bewezen sterker te zijn dan de dood – ja is al eens dood geweest en opgestaan. Zo zijn wij het in feite ook al. De doop bezegelt symbolisch dat je aan Jezus verbonden bent (eenheid met Hem en zijn leven). Dat betekent, dat Hij en zijn hemelse mentaliteit in ons is gekomen. Vanaf de doop geldt: zijn leven is ons leven, zijn geest onze geest, zijn mentaliteit onze mentaliteit, zijn kracht om zonden te weerstaan is onze kracht. 'Ons oude bestaan is immers met Hem gekruisigd, opdat het afgelopen zou zijn met ons zondige leven en we niet langer slaven van de zonde zouden zijn' (6:6).

Wanneer werden wij **met Jezus gekruisigd** (6:6), en zijn we **met Hem gestorven** (6:8), **begraven** (6:4) en **opgestaan** (6:5)? Men zegt weleens dat dat gebeurde op Golgotha (dus bijna 2000 jaar geleden). Maar kan dat? Wij waren er toen nog niet. Het is aannemelijker te denken dat het met Hem sterven en opstaan gebeurt tijdens ons leven, op het moment van onze bekering. De verandering die toen plaats vond, wordt bezegeld door de doop als officieel en publiek moment. God belooft bekeerlingen (gedoopten) de krachten om zichzelf waar nodig te kruisigen en om echt te leven als burgers van de hemel. Hij zal die krachten door de Geest van Jezus beschikbaar stellen. Door het geloof maak je daar tijdens je leven gebruik van en leidt je een gekruisigd en opgestaan leven. Geloven is zeker weten, dat God je zal helpen te doen wat Hij wil. Dat belooft de doop en dat leven begint dan. Dat geloof je. Toen en vanaf dat moment ben je met Christus gekruisigd en opgestaan.

De zonde mag en kan ons niet meer claimen – die heeft geen enkel recht meer op ons; we zijn er (rechtens) vrij van – want we zijn (en leven werkelijk als) echte rechtvaardigen (6:7). Het leven dat nu in ons is, is sterker dan de dood. Daarom is de toekomstige opstanding ook zeker (6:8,9). Jezus leefde en leeft helemaal voor God (6:10).

Zoals Jezus leefde en leeft voor God (dat bewees en bezegelde Hij met zijn vrijwillige dood), zo moeten de bekeerde en gedoopte Romeinen zichzelf zien (6:11): als mensen die leven voor God – dankzij Jezus in hen en dus dankzij zijn gezindheid of geest in hen. De zonde heeft niets meer aan hen, want we luisteren niet meer naar de zonde (we zijn er dood voor).